

Ca absolventă a Facultății de Bioinginerie Medicală mă simt onorată de invitația de a inaugura aceasta rubrică.

Departate de a mă considera reper al evoluției profesionale pentru un student bioinginer, văd cei 6 ani de facultate, baza a ceea ce sunt în acest moment.

Am ales secția, la acel moment, de bioinformatică și management sanitar fără dubii, pentru că se plia foarte bine cu aptitudinile mele, dar și cu direcția pe care mi-o propusesem.

În ultimii ani de studenție și apoi încă 4 după aceea, am lucrat în domeniul telefoniei mobile, de la vânzări și până la coordonarea unei rețele de magazine, resurse umane, dar și managementul firmei și pot să spun că foarte mult din ceea ce am învățat în facultate mi-a fost de real ajutor. Cel puțin partea de informatică și cum să “descifrăm” o aplicație la prima vedere, au fost de un real folos. Apoi, cunoștințele extrem de vaste, interdisciplinare, nu se pot înlocui cu absolut nimic în discuțiile de zi cu zi cu persoane din diverse domenii.

Având în vedere că în 2004 mi-am deschis propria firmă (cu același profil – telecomunicații) am avut iarăși ocazia să-mi folosesc cunoștințele de management, să-mi îmbunătățesc teoria de la cursurile de marketing sau management și să o împlinesc cu experiența.

Altfel, în mod continuu, am studiat, m-am informat, am participat la proiecte de cercetare și screening privind diverse afecțiuni, medicamente și impactul lor, altfel spus am păstrat legătura permanentă cu mediul medical.

Am încercat chiar să-mi extind activitatea privată în domeniul îngrijirilor la domiciliu, însă legislația în vigoare, la momentul respectiv, nu mi-a permis, în lipsa unei diplome de medic. Atunci a fost prima dată când au început să-mi dea de gândit în mod serios neconcordanțele între ceea ce știam să managerizez și dovada scrisă, dată de o diplomă de licență.

În 2007 am făcut cursul de management spitalicesc organizat de monopolul național agreeat de Ministerul Sănătății, Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar, pentru că începând cu luna ianuarie 2008 și până în prezent să ocup funcția de manager al Spitalului de Boli Cronice Smeeni, funcție ocupată prin concurs.

În această calitate nu doar că mă bucur de împlinirea de a munci în domeniul pe care îl agreez cel mai mult, însă sunt conștientă că fără cei 6 ani de facultate mi-ar fi fost mult mai greu să ocup acest post și să îmi îndeplinesc treburile specifice.

Foarte dificil, însă, îmi este să mă obișnuiesc cu marea provocare de a explica tuturor ce înseamnă bioinginerie, cu ce se ocupă ea, care e backgroundul pe care îl oferă studenților și absolvenților ei. Foarte mulți îmi spun în continuare ca n-au auzit de aceasta profesie în România, iar dacă au auzit n-au nici cea mai vagă idee care este domeniul de acțiune. Acesta este un subiect pe care îl abordez cu plăcere de fiecare dată, mai ales în fața decidenților de diferite niveluri din sistemul sanitar, pentru a-i face cumva să înțeleagă că aceasta profesie, în speță specializarea mea, este singura demna de a fi eligibilă pentru funcția de manager a unei instituții medicale.

Argumentele îmi stau oricând la dispoziție: funcțiile manageriale, atribuțiile managerilor, de la organizare la resurse umane, de la coordonare la control, de la legislație la internet, de la baza medicală la cea economică. Puține facultăți se mândresc cu o paletă atât de largă de materii de studiu, puține unități de învățământ te învață să studiezi atât de specific și totuși în atât de multe domenii.

În plus, realizările pe care le-am avut, de când conduc această instituție, precum și aprecierea de care mă bucur din partea conducătorilor instituțiilor cărora mă subordonez, adaugă un plus de valoare celor spuse de mine.

Personal consider că mi-am ales profesia care mi se potrivește cel mai bine, iar munca pe care o desfășor în activitatea de zi cu zi înseamnă o permanentă provocare și pregătire profesională.

Mă consider o norocoasă în ceea ce privește șansa de a lucra în domeniul meu, aceasta fiind principala problemă a celor care studiază bioingineria: incertitudinea în viitor. Nu pot însă să constat decât că această profesie are o problemă comună cu toate profesiile dobândite în urma absolvirii altor facultăți. Nicăieri nu există garanția profesării, nici la facultatea de drept, nici în domeniul economic, de exemplu. Este vorba de dorința fiecăruia de a face acest lucru. Problema reală este, însă, necunoașterea noțiunii de bioinginer, necunoaștere pe care o putem înlătura fiecare în propriul mediu și anturaj, încă din studenție.

În prezent sunt doctorand în management și îmi doresc ca, pe langa ceea ce fac acum cu mare plăcere și devotament, în ciuda problemelor și lacunelor grave din sistemul sanitar, să pot învăța la rândul meu alți oameni din ceea ce știu.

Sunt deschisă să ajut și alți bioingineri, studenți sau absolvenți, în limita posibilităților, pentru a acumula așa-numita experiență minimă necesară. Conducând acest spital, pot primi atât studenți pentru practica de vară, absolut necesară, cât și absolvenți care doresc să profeseze cu adevărat în acest domeniu.

Dealtfel, acesta este “lacuna” pe care o găsesc eu pregătirii din perioada studenției: importanța cuvenită dată practicii de vară, dar și a celei din timpul anului, prin proiecte de cercetare, schimb de experiență, seminarii cu invitați externi facultății, specialiști în domeniul interesat. Astfel, vom “ști unii de alții” la modul profesional.

Celor care au întrebări sau consideră că le pot fi de ajutor, mă pot contacta pe adresa: marilena.girban@yahoo.com.

Le urez mult succes studenților și masteranzilor și sper să-i întâlnesc din ce în ce mai des la congrese, conferințe și în instituții sanitare de profil, în calitate de bioingineri.

Bioinginer medical
Specializat bioinformatica și management sanitar
Drd. Marilena Girban
Manager al Spitalului de Boli Cronice Smeeni